

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter.

Af miljøministeren (Lone Dybkjær).
(Fremsat 12/1 89).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Trøjborg (S):**

Indledningsvis vil jeg sige, at et kompliceret samfund ikke nødvendigvis bør have komplicerede love, men snarere bør have enkle og klare love. Men jeg må sige, at lovgivningen om miljøfarlige stoffer og produkter er en kompliceret affære alene på grund af antallet af eksisterende stoffer. Den nordiske faglige samarbejdsorganisation, Sammark, skønner, at der er 80.000 kemiske stoffer på verdensmarkedet, og der kommer 1.000-2.000 nye til hvert år. Den hurtige vækst i antallet af nye stoffer, de mange flere emner, der opstår ved kombinationsmuligheder, anvendelsesområderne, der udvides osv., gør det til en vanskelig affære at lovgive og måske især at administrere en sådan lovgivning, som vi behandler her. Også det forhold, at lovgivningen skal tilpasses EF-regler, udgør en selvstændig opgave, som også debatten om mærkning af farlige stoffer for nylig viste, hvilket jeg skal komme tilbage til.

Vi står nu over for en revision af kemikalieloven, som har været i kraft i 10 år, og som efter 10 år trænger til en kraftig opstramning. De 10 års erfaring har givet et godt grundlag for arbejdet med lovrevisionen, men samtidig vil jeg bemærke, at der tydeligvis også er gjort en stor og kompetent indsats i det lovforberedende arbejde.

Den nye udformning af lovens formålsparagraf er et godt skridt i den rigtige retning. Princippet om renere teknologi og totalvurdering af det kredsløb, som kemiske stoffer og produkter

gennemløber fra fremstilling, opbevaring og anvendelse til den endelige bortskaffelse, er meget central og meget rigtig. Hermed bliver loven en miljølov på linje med miljøbeskyttelsesloven, og der er bestemt grund til at rose ministeren for, at formålsparagraffen er udvidet. Ministeren skal også have ros, når ministeren fortjener ros, og den er hermed givet.

Jeg finder det interessant, at der gives mulighed for indførelse af et miljømærke. Generelt finder jeg, at tanken om, at forbrugere tydeligt kan se, at de anvender et miljømæssigt forsvarligt produkt, er god og rigtig. Her er miljømærket naturligvis afgrænset til lovens formål; men jeg går ud fra, at det er tanken at indføre miljømærket på en række andre områder. Det er dog klart, at det er en meget vanskelig opgave at sætte normer for et miljømærke, der skal være varige og ikke skal kunne anvendes utilsigtet. Kan et produkt f.eks. miste sit miljømærke, når der fremkommer bedre alternativer på markedet, og hvor stor en miljømæssig fordel skal et produkt have, før det kan miljømærkes? Yderligere vil Socialdemokratiet interessere sig for, hvilke organisationer der kan blive repræsenteret i et eventuelt nævn.

Ændringen af § 30 åbner mulighed for, at der kan ske en forenkling og modernisering af reguleringen af virksomhedernes kemikalieanvendelser, og der åbnes mulighed for, at der i visse tilfælde bør ske en regulering ikke alene af navngivne stoffer, men også af stoffer og produkter med visse nærmere angivne egenskaber. Der kan altså ikke, hvis denne bestemmelse anvendes, blot sættes et andet stof med de samme farlige egenskaber som det tidligere forbudte stof i produktion.

Der åbnes mulighed for at forbyde anvendelse af stoffer, der er miljømæssigt betænkelige set ud fra en helhedsvurdering. Det fremgår som eksempel, at PVC kunne omfattes af bestemmelsen. Der er dog en række forbehold over for, at et forbud kan iværksættes. Det skal f.eks. godtgøres, at et alternativ ikke medfører væsentlige omkostninger. Her er der naturligvis grund til at spørge, om vores nuværende miljøminister overhovedet har tænkt sig at anvende denne nye mulighed. Jeg kan levende forestille mig miljøministerens vanskeligheder, når producenter, eventuelt sammen med politiske venner, mobiliserer hele den tyrkiske musik for efter disse bestemmelser at bremse en pro-